

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 41, 2017

Nummer 41, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:3052](#) 01-12-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:3051](#) 01-12-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:3027](#) 28-11-2017

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:3375](#) 05-12-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:5304](#) 28-11-2017

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:14151](#) 29-11-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:4516](#) 29-11-2017

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2017:7819](#) 29-11-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:13760](#) 28-11-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:6128](#) 28-11-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:11550](#) 28-11-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:5922](#) 28-11-2017

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:6235](#) 27-11-2017

werknemer/Smetjet B.V.

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:4417](#) 27-11-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:4503](#) 22-11-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:9195](#) 22-11-2017

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3986](#) 16-11-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3965](#) 15-11-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3934](#) 10-11-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:3883](#) 02-11-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Overijssel](#) 29-08-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 23-11-2017

Tadić v. Kroatië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 23-11-2017

Kitiashvili v. Georgië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Hof van Justitie van de Europese Unie](#) 28-11-2017

Rodrigues de Andrade

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 21-11-2017

Tarman v. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 28-11-2017

Aleksandr Konovalov v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Geen sprake van onrechtmatige publicaties door het plaatsen van een column in de krant over een veroordeelde pedoseksueel die recentelijk een woonruimte in een gemeente heeft betrokken en waarover door de burgemeester is bericht aan de omwonenden. Vrijheid van meningsuiting weegt zwaarder.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 05-12-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:3375

Zaaknummer: 200.193.240

Rechters: H.M. Wattendorff, C.J. Verduyn en P. Kuipers

Advocaten: A.P. van Knippenbergh en O.G. Trojan

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Artikel 81 RO. Beroepsaansprakelijkheidszaak advocaat. Geschonden norm leent zich niet voor toepassing van de omkeringsregel. Onvoldoende grond om aan te nemen dat geschonden norm ertoe strekte eiser te behouden voor persoonlijke gebondenheid inzake de verplichtingen voortvloeiende uit de huurovereenkomst.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 01-12-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:3051

Zaaknummer: 16/05627

Rechters: E.J. Numann, G. Snijders, G. de Groot, T.H. den Tanja-van Broek en M.J. Kroeze

Advocaten: A.H.H. Conradi-Vermeulen, D. Rijpma en M.S. van der Keur

Wetsartikelen: 81 RO

RECHTSPRAAK

Beroepsfout advocaat. Verwijzing naar de schadestaatprocedure ten aanzien van de geleden schade, waaronder vermeende immateriële schade vanwege het abusievelijk afgeven van de sieraden aan de ex-man in plaats van de vrouw.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 29-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:4516

Zaaknummer: C/o8/194319 / HA ZA 16-507

Rechters: J.M. Marsman

Advocaten: I. Mercanoglu en U. Ugur

RECHTSPRAAK

Procedure gestart door eigenaren van een vrachtwagen die achterop een stilstaande personenauto is gereden waardoor de twee inzittenden om het leven zijn gekomen. Sprake van onrechtmatig handelen van de inzittenden van de auto. Verwijzing naar de schadestaatprocedure, ook ten aanzien van de gevorderde immateriële schade.

In 2015 heeft een ongeval plaatsgevonden op de provinciale weg ter hoogte van Terneuzen. Een vrachtwagen, toebehorend aan eisers, is achterop een stilstaande personenauto gereden waardoor brand is ontstaan en beide inzittenden van deze auto om het leven zijn gekomen. Eiser 1 was de bestuurder van deze vrachtwagen en is tevens mede-eigenaar van het (Poolse) vervoersbedrijf. De verzekeraar van de auto is in deze procedure de gedaagde. Eisers stellen dat sprake is van toerekenbaar onrechtmatig handelen doordat de inzittenden hun auto in strijd met artikel 43 lid 2 RVV, althans in strijd met de maatschappelijke zorgvuldigheid, geheel of nagenoeg geheel op de autoweg tot stilstand hebben gebracht. Als gevolg van dit ongeval stellen eisers schade te hebben geleden. Deze schade bestaat uit: zaakschade, gederfde inkomsten en immateriële schade, omdat eiser 1 als gevolg van het ongeval een reactieve depressie heeft gekregen. Gedaagde stelt dat het ongeval volledig is te wijten aan de onoplettendheid van eiser 1 en verder wordt betwist dat de personenauto volledig stilstond. Eisers hebben de stelling dat de personenauto nagenoeg stilstond onderbouwd met de in het proces-verbaal van de politie opgenomen verklaringen en met een verkeersongevallenanalyse (VOA).

Naar het oordeel van de rechtbank is zodoende voldoende komen vast te staan dat de bestuurder van de personenauto jegens eisers onrechtmatig heeft gehandeld door zijn auto (nagenoeg) tot stilstand te brengen op de rijstrook. Nu sprake is van een onrechtmatige daad, is de bestuurder verplicht de schade van eisers als gevolg van het ongeval te vergoeden. Deze aansprakelijkheid is gedekt volgens de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen. Op grond van artikel 6 lid 1 van deze wet heeft eiser 1 jegens gedaagde een eigen recht op schadevergoeding. Gedaagde doet vervolgens een beroep op artikel 6:101 BW. Indien eiser 1 namelijk beter zou hebben opgelet, had hij de personenauto eerder gezien en had hij sowieso eerder kunnen remmen. Daarnaast heeft hij zich niet gehouden aan de maximaal toegestane

snelheid. Eiser 1 heeft niet weersproken dat hij de personenauto pas heeft opgemerkt op het moment dat deze zich vlak voor hem bevond. Naar het oordeel van de rechtbank had eiser 1 als een zorgvuldig bestuurder acht moeten slaan op het verkeer dat zich voor hem op de autoweg bevond en had eiser 1 de personenauto dan ook eerder dan thans het geval is geweest moeten waarnemen. Daarnaast had hij zich aan de maximumsnelheid op de autoweg moeten houden. Aan de andere kant is het gedrag van de bestuurder van de personenauto aan te merken als erg gevaarlijk, juist omdat andere weggebruikers met een behoorlijke snelheid op de autoweg plegen te rijden en er in de gegeven omstandigheden geen rekening mee zullen houden dat er auto's (nagenoeg) stilstaan op de weg. De rechtbank oordeelt dat de verhouding waarin de gedragingen van de bestuurder van de personenauto enerzijds en de gedragingen van eiser 1 anderzijds hebben bijgedragen aan het gevaar voor het ontstaan van de aanrijding 2/3 aan de zijde van de bestuurder van de personenauto en 1/3 aan de zijde van eiser 1 is. De rechtbank verklaart voor recht dat de verzekerde van gedaagde onrechtmatig jegens eiser 1 heeft gehandeld en verwijst de zaak naar de schadestaatprocedure.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 29-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2017:7819

Zaaknummer: C/02/330658 / HA ZA 17-328

Rechters: L.W. Louwerse

Advocaten: A. Quispel en mr. I. Paul-van Velzen

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor brandstichting waarbij het 11-jarige halfzusje van verdachte om het leven is gekomen. Afwijzing gevorderde immateriële schadevergoeding van twee getuigen, omdat gevoelens van angst, schrik en nervositeit niet onder het bereik van artikel 6:106 BW vallen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 28-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:5922

Zaaknummer: 16/705487-17

Rechters: A.J.P. Schotman, E.H.M. Druijf en J.W.B. Snijders Blok

Advocaten: J.G. Wiebes

Wetsartikelen: 350 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Artikel 81 RO. Middel dat klaagt over onterechte hoofdelijke aansprakelijkheid verdachte voor schade omdat hij de kans op schade niet zou doen hebben ontstaan, faalt. Het gaat om de vraag of van de eigen gedragingen van het groepslid binnen een geheel van groepsgedragingen kan worden gezegd dat zij het gevaar in het leven riepen dat de schade zou worden toegebracht.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 28-11-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:3027

Zaaknummer: 16/01930

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en M.J. Borgers

Advocaten: J.W. Heemskerk en F.A. Dronkers

Wetsartikelen: 6:166 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag op een hulpverleenster. Vermindering immateriële schadevergoeding (€ 1.500), nu psychisch letsel niet door deskundige is vastgesteld.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:6128

Zaaknummer: 05/740351-17

Rechters: I.D. Jacobs, M.C. Gerritsen en T.N. Ritzer

Advocaten: J.J.A.P. van Breukelen

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Niet-ontvankelijkverklaring benadeelde partij, omdat de belangenbehartiger niet was gevolmachtigd in de zin van artikel 51c Sv. Afwijzing verzoek tot ambtshalve oplegging van de schadevergoedingsmaatregel, omdat de zaak zich daar vanwege complexiteit van het letsel niet voor leent.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 28-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:13760

Zaaknummer: 09/827466-17

Rechters: V.J. de Haan, D. Biever en K.C.J. Vriend

Advocaten: C.M.H. van Vliet

Wetsartikelen: 302 WvSr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag. Verschillende schadeposten toe- en afgewezen.

Het slachtoffer is door verdachte met een mes in de buik gestoken. Hij heeft zich in deze procedure gevoegd als benadeelde partij en vordert vergoeding voor verschillende materiële en immateriële schadeposten. Ten aanzien van de materiële posten overweegt de rechtbank dat de kosten voor de kleding kunnen worden toegewezen. Het verweer van de verdediging dat voor toewijzing onderbouwing door middel van facturen nodig is, wordt door de rechtbank gepasseerd omdat dit geen steun in het recht zou vinden. De gevorderde kosten voor huishoudelijke hulp en hulp bij de verzorging worden afgewezen, omdat het slachtoffer deze bedragen aan niemand verschuldigd is geweest. Zijn vriendin heeft namelijk de verzorging en de huishoudelijke taken op zich genomen. Nader onderzoek naar de vraag in welke mate de benadeelde partij dan recht heeft op vergoeding van dergelijke kosten levert een onevenredige belasting van het strafgeding op. Ten aanzien van de immateriële schade overweegt de rechtbank dat voldoende is vast komen te staan dat aan het slachtoffer rechtstreeks schade is toegebracht. Een bedrag van € 5.000 acht de rechtbank billijk.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 28-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:11550

Zaaknummer: 03/700105-17

Rechters: M.J.M. Goessen, W.A.M. de Loo en J.M.G. Gunsing

Advocaten: A.N. Slijters

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Aleksandr Konovalov v. Rusland

Aleksandr Konovalov v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM: mishandelingen door politie en ineffectief onderzoek naar aanleiding van beschuldigingen. Schending van artikel 6 EVRM: gebruik als bewijs van verklaringen die door mishandelingen zijn verkregen.

Aleksandr Viktorovich Konovalov stelt dat hij is mishandeld door de politie gedurende zijn hechtenis zodat hij zou bekennen. Konovalov is door de politie ondervraagd vanwege de verdwijning van een student op 17 juni 2006. Hij is vrijgelaten, maar daarna op diezelfde avond weer in hechtenis genomen, omdat hij had gescholden tegen voorbijgangers dichtbij het politiebureau. Uit het politierapport volgt dat Konovalov geen verwondingen had op dat moment. Hij is meegenomen naar een ander politiebureau voor het verhoor. Het verhoor heeft veertien uur geduurd. Gedurende het verhoor heeft hij bekend dat hij de student heeft gewurgd en daarnaast heeft hij verteld waar het lichaam verborgen was. Die verklaring heeft hij de volgende dagen nog tweemaal herhaald. Hij is aangehouden als verdachte op 20 juni net na middernacht en vervolgens is een medisch onderzoek verricht. Uit het rapport volgden enkele blauwe plekken en kneuzingen verspreid over het lichaam. Konovalov stelt dat hij dit letsel heeft opgelopen door mishandelingen door de politie. Zo zou hij zijn geslagen en zou hij elektrische schokken hebben gekregen. Uit het strafrechtelijk onderzoek is gevolgd dat Konovalov ook mishandeld kan zijn door een derde partij. In oktober 2006 is Konovalov veroordeeld voor moord, onder verzwarende omstandigheden. Daarbij is uitgegaan van zijn verklaring in het onderzoek. Tijdens de rechtszaak heeft Konovalov aangegeven dat hij onder druk heeft bekend, maar dat hij onschuldig is. Die stellingen heeft het gerecht verworpen, overwegend dat de beschuldigingen van mishandeling al zijn onderzocht in het eerdere onderzoek.

Konovalov stelt in deze zaak dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, bestaande uit mishandelingen door de politie en een ineffectief onderzoek naar aanleiding van die beschuldigingen. Daarnaast stelt Konovalov dat sprake is van een schending van artikel 5 en 6 EVRM. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM ten aanzien van de mishandeling en het onderzoek. Daarnaast is sprake van een schending van artikel 5 en

6 EVRM. De schending van artikel 6 EVRM bestaat uit het gebruik als bewijs van verklaringen die door middel van mishandelingen zijn verkregen. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van een bedrag van € 20.000 aan immateriële schadevergoeding en een bedrag van € 3.250 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 28-11-2017

Zaaknummer: 39708/07

RECHTSPRAAK

Rodrigues de Andrade

Rodrigues de Andrade. Verplichte verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen: onder ‘deelneming aan het verkeer van voertuigen’ valt niet een situatie waarin een ongeval met een landbouwtractor plaatsvindt terwijl de voornaamste functie van die tractor er op het moment van het ongeval niet in bestond om als vervoermiddel te dienen.

De echtgenoten Rodrigues de Andrade exploiteren een agrarisch landgoed gelegen te Sabrosa (Portugal). Maria Alves, de echtgenote van Proença Salvador, werkte in deeltijd bij hen in de landbouw. Zij stond daarbij onder het gezag, de leiding en het toezicht van de echtgenoten Rodrigues de Andrade. Op 18 maart 2006 was Alves op een aflopend terrein in terrasvorm bestrijdingsmiddel op de wijnstokken in de wijngaard van de echtgenoten Rodrigues de Andrade aan het aanbrengen, toen een grondverschuiving ontstond waardoor een stilstaande tractor werd meegesleurd. Hij stortte van de terrassen en sloeg over de kop, waarna hij in de richting viel van de vier werknemers die bezig waren om bestrijdingsmiddel op de daaronder gelegen wijngaarden te sproeien. Alves kwam onder de tractor terecht en werd doodgedrukt. De betrokken tractor stond op naam van Nair Morais da Silva Pinto, echtgenote van Oliveira Pinto. Deze laatste was de pachter van de echtgenoten Rodrigues de Andrade en uit dien hoofde de leidinggevende van Alves. Morais da Silva Pinto had met CA Seguros een verzekeringsovereenkomst voor ‘tractoren en landbouwmachines’ gesloten. Pinheiro Vieira Rodrigues de Andrade had bij een andere verzekeringsmaatschappij een overeenkomst gesloten ter dekking van haar aansprakelijkheid voor arbeidsongevallen. Deze verzekeringsmaatschappij heeft aan de weduwnaar van Alves schadevergoeding uitgekeerd voor de materiële schade voortvloeiende uit het ongeval dat de dood van Alves had veroorzaakt. Proença Salvador, de weduwnaar, heeft bovendien in rechte gevorderd dat ofwel de echtgenoten Rodrigues de Andrade, Oliveira Pinto en Morais da Silva Pinto hoofdelijk zouden worden veroordeeld tot vergoeding van de immateriële schade voortvloeiend uit het ongeval, ofwel CA Seguros daartoe zou worden veroordeeld, mocht deze maatschappij gehouden zijn een dergelijk ongeval te dekken.

Aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (Hof van Justitie) is de vraag voorgelegd of de verplichte verzekering alleen geldt voor het gebruik van voertuigen, op een willekeurige openbare of particuliere plaats, wanneer deze zich voortbewegen, of ook wanneer ze stilstaan, maar de motor draait. Daarnaast is de vraag voorgelegd of onder het begrip 'deelneming aan het verkeer van voertuigen' ook valt een landbouwtractor die op een landgoed op een afgevlakt stuk grond stilstond en die zoals gewoonlijk voor het verrichten van landbouwwerkzaamheden (het besproeien van wijngaarden met een bestrijdingsmiddel) werd gebruikt, waarbij de motor draaide om de pomp van het reservoir met bestrijdingsmiddel aan te drijven en die in die omstandigheden, ten gevolge van een grondverschuiving die door het samenspel van verschillende factoren ontstond, naar beneden stortte en daarbij vier arbeiders trof die op de lager gelegen terrassen deze sproeiwerkzaamheden verrichtten, waarbij een werkneemster die de sproeislang vasthield, werd gedood. Ten slotte werd gevraagd of in geval van een bevestigend antwoord op de twee voorgaande vragen een dergelijke uitlegging van het begrip 'deelneming aan het verkeer van voertuigen' zich verzet tegen nationale wettelijke bepalingen (artikel 4 lid 4, van Decreto-Lei n.º 291/2007 que aprova o regime do sistema do seguro obrigatório de responsabilidade civil automóvel (wetsbesluit nr. 291/2007 betreffende de verplichte motorrijtuigenverzekering) van 21 augustus 2007 op grond waarvan van de verplichte verzekering zijn uitgesloten situaties waarin het voertuig voor zuiver agrarische of industriële doeleinden wordt gebruikt. Het Hof van Justitie oordeelt dat artikel 3 lid 1 Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid, aldus moet worden uitgelegd dat onder het in deze bepaling bedoelde begrip 'deelneming aan het verkeer van voertuigen' niet valt een situatie waarin een ongeval met een landbouwtractor plaatsvindt terwijl de voornaamste functie van die tractor er op het moment van het ongeval niet in bestond om als vervoermiddel te dienen, maar om als machine de motorkracht op te wekken die nodig was om de pomp van een bestrijdingsmiddelen sproeier aan te drijven. Op de derde vraag volgt een niet-ontvankelijkverklaring.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 28-11-2017

Zaaknummer: C|514/16

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het plegen van ontucht met een minderjarig meisje. Toewijzing gevorderde immateriële schadevergoeding (€ 1.000), nu de bijzondere ernst van de normschending ervoor zorgt dat vaststaat dat sprake is van aantasting van de persoon op andere wijze.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 27-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:4417

Zaaknummer: 08/770282-16 (P) en 08/730047-13

Rechters: C.C.S. Koppes, B.T.C. Jordaans en S.H. Peper

Advocaten: I.R. Rigter

Wetsartikelen: 6:106 BW en 245 Sr

RECHTSPRAAK

Kitiashvili v. Georgië

Kitiashvili v. Georgië. Verzoeker stelt dat medische zorg in gevangenis niet adequaat is geweest. EHRM oordeelt dat geen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM.

Verzoeker, Zakaria Kitiashvili, stelt dat hem geen adequate medische zorg is verleend in de gevangenis. Kitiashvili is in 2006 in de gevangenis beland en had last van tuberculose. Tijdens zijn gevangenisstraf is hij meerdere malen getest op die ziekte. Uiteindelijk is in eind 2008 tuberculose geconstateerd. Hij is direct behandeld en vervolgens overgebracht naar een centrum voor gevangenen met tuberculose. Uiteindelijk is hij teruggestuurd naar de gevangenis, omdat hij de regels had geschonden en is hij daar verder behandeld. Tijdens zijn gevangenisstraf heeft hij nog andere klachten gekregen, zoals een cyste in zijn testikel en een abces in zijn onderkaak. In 2008 is hij voor beide klachten geopereerd. Rond diezelfde tijd is hij gezien door een neuroloog in verband met hoofdpijnlachten en zijn verschillende behandelingen voorgeschreven. Hij heeft twee keer een hongerstaking gehouden uit protest, omdat zijn hoofdpijnlachten naar zijn mening niet serieus genomen werden. Uiteindelijk is een hypertensiesyndroom vastgesteld. Bij het EHRM stelt Kitiashvili dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat niet op tijd is vastgesteld dat sprake was van terugkerende tuberculose en hierdoor de behandelingen te laat zijn gestart. Daarnaast stelt hij dat de zorg voor zijn andere lichamelijke klachten inadequaat is geweest. Het EHRM oordeelt dat geen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 23-11-2017

Zaaknummer: 37747/08

RECHTSPRAAK

Tadić v. Kroatië

Tadic v. Kroatië. Schending van artikel 3 EVRM: onvoldoende effectief onderzoek naar aanleiding van beschuldigingen van mishandeling.

Verzoeker, Ivica Tadić, stelt dat excessief geweld jegens hem is gebruikt door de politie. Op 20 december 2012 is Tadić gearresteerd terwijl hij probeerde een wisselkantoor te beroven. Hij is bij het weggrennen gevallen en de politieagenten hebben hem gearresteerd door middel van een houdgreep. Hij is meegenomen naar het politiebureau. Later die avond moest hij naar het ziekenhuis worden gebracht vanwege schouderklachten. Hij gaf aan dat hij tijdens de arrestatie was gevallen. Op een röntgenfoto was te zien dat hij een gebroken schouder had. Dit is tijdens de operatie bevestigd. Bovendien is toen een gebroken arm geconstateerd. Uiteindelijk is een kunstschouder geïmplanteerd. In mei 2013 is in een intern politierapport geconcludeerd dat het gebruik van geweld jegens Tadić gerechtvaardigd was, in het bijzonder gezien de omstandigheden dat hij is gevallen tijdens een vluchtpoging en dat hij tegenwerkte bij de arrestatie, waardoor een houdgreep noodzakelijk was. Anderhalf jaar later heeft Tadić aangifte gedaan, stellende dat de politieagenten hem tijdens de arrestatie hebben geslagen en geschopt terwijl hij op de grond lag. Echter, eerder had hij verklaard dat de politieagenten hem tijdens de arrestatie niet hebben geslagen. Dit volgt ook uit de verklaringen van de politieagenten. Twee ooggetuigen en een medewerker van het wisselkantoor hebben verklaard dat zij niet hebben gezien dat de politieagenten Tadić hebben geslagen of geschopt. Het onderzoek loopt nog. Tadić stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat de politieagenten hem hebben mishandeld en omdat het onderzoek naar aanleiding van zijn beschuldigingen niet effectief was. Het EHRM oordeelt dat geen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM ten aanzien van de mishandeling, maar dat wel sprake is van een schending van artikel 3 EVRM ten aanzien van het onderzoek (naar de vraag of sprake was van excessief geweld en naar de oorzaak van de verwondingen van Tadić). Het EHRM veroordeelt Kroatië tot betaling van een bedrag van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding en een bedrag van € 2.000 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 23-11-2017

Zaaknummer: 10633/15

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige uitlatingen op de plaatselijke tennisclub. Afwijzing publiek excuus, geen toekenning immateriële schadevergoeding omdat imagoschade niet is vast komen te staan.

Eiser en gedaagde zijn allebei lid van de plaatselijke tennisclub. Op een bewuste dag heeft een woordenwisseling tussen de twee personen plaatsgevonden. Eiser heeft zich vervolgens bij de Rechtbank Noord-Nederland, waar gedaagde werkzaam is als rechter, beklaagd over zijn handelen. Tevens heeft eiser zich beklaagd bij het bestuur van de tennisvereniging en heeft hij aangifte gedaan van bedreiging, belediging, smaad en discriminatie. De officier van justitie heeft besloten om gedaagde niet verder te vervolgen vanwege onvoldoende bewijs. Enige tijd later heeft een tweede incident plaatsgevonden. Eiser heeft dit gesprek, dat tevens plaatsvond op de tennisclub, opgenomen. Naar aanleiding van de klacht van eiser bij de Koninklijke Nederlandse Tennisbond (KNLTB) is een tuchtprocedure opgestart. Gedaagde is zowel in eerste aanleg als in hoger beroep veroordeeld voor wangedrag. Gedaagde heeft vervolgens ook een klacht tegen eiser ingediend. De commissie van beroep heeft uiteindelijk geoordeeld dat eiser zich tevens schuldig heeft gemaakt aan wangedrag. In deze procedure vordert eiser dat gedaagde wordt verplicht een rectificatie te plaatsen op de website van de tennisclub en een immateriële schadevergoeding vanwege de opgelopen imagoschade. De rechtbank oordeelt dat de gedragingen van gedaagde inderdaad onrechtmatig zijn jegens eiser. De rechtbank komt echter niet toe aan het toekennen van een immateriële schadevergoeding vanwege imagoschade, omdat dit door gedaagde is betwist en de vordering verder door eiser niet is onderbouwd. Ook de gevorderde rectificatie wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 22-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:4503

Zaaknummer: C/08/198157 / HA ZA 17-82

Rechters: J.M. Marsman, W.K.F. Hangelbroek en G.G. Vermeulen

Advocaten: P.J. Jans en B.M.B. Gruppen

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:167 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het stompen in het gezicht van het slachtoffer. Toewijzing gedeelte van gevorderde immateriële schadevergoeding (€ 1.250).

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 22-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:9195

Zaaknummer: 10/682283-16

Rechters: M.K. Asscheman-Versluis, V.F. Milders en M.J.M. van Beckhoven

Advocaten: M.T. van der Wulp

Wetsartikelen: 300 Sr

RECHTSPRAAK

Tarman v. Turkije

Tarman v. Turkije. Schending van artikel 8 EVRM: Tarman is in twee artikelen omschreven als zelfmoordterrorist die een aanslag voorbereidde.

Deze zaak heeft betrekking op twee artikelen waarin Tarman is omschreven als een zelfmoordterrorist die een aanslag voorbereidde. In juni 2007 zijn de artikelen gepubliceerd in nationale nieuwsbladen, *Takvim* en *Star*. Gesuggereerd werd dat de PKK vier zelfmoordterroristen naar Turkije had gestuurd. In de artikelen waren foto's opgenomen, onder meer van Tarman. Ook is haar naam genoemd in het artikel in *Takvim*. In juli 2007 heeft Tarman tweemaal een vordering tot schadevergoeding ingediend jegens de bedrijven die de artikelen hebben gepubliceerd, stellend dat sprake is van strijd met haar recht op bescherming van de privésfeer. In de zaak omtrent het artikel in *Takvim* is de vordering afgewezen en is die uitspraak in hoger beroep bekrachtigd. In de zaak omtrent het artikel in *Star* is de vordering in eerste aanleg gedeeltelijk toegewezen, maar is die uitspraak vernietigd in cassatie. In verband met het oordeel in cassatie heeft de rechtbank die vordering in juni 2010 na terugverwijzing afgewezen. Tarman stelt dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM. Zij stelt in het bijzonder dat het oordeel dat de inhoud van de artikelen binnen de vrijheid van meningsuiting valt, onjuist is. Bovendien stelt zij dat haar identiteit openbaar is gemaakt en dat haar foto is gepubliceerd. Hierdoor is zij een doelwit geworden voor het volk en heeft zij gevreesd voor haar leven. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 8 EVRM en veroordeelt Turkije tot betaling van een bedrag van € 1.500 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 21-11-2017

Zaaknummer: 63903/10

RECHTSPRAAK

Geen omstandigheden zoals bedoeld in de AOR. Beroep ongegrond.

Verweerder stelt dat niet is gebleken dat appellante in omstandigheden heeft verkeerd als bedoeld in de Algemene Oorlogsongevallenregeling (AOR). De Raad volgt verweerder in dit standpunt. Geen gegevens beschikbaar waaruit meemaken gebeurtenissen in de zin van de AOR blijkt, behalve de eigen verklaring van appellante. Zeer jonge leeftijd van appellante destijds en ontbreken van concrete details. Geen grond dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft gedaan. Niet voorbijgegaan aan onvolkomenheden.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 16-11-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3986

Zaaknummer: 16/3541 AOR

Rechters: B.J. van de Griend

Advocaten: J.C.M. van Berkel en A.L. van de Wiel

RECHTSPRAAK

Weigering IVA-uitkering omdat appellant niet volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is.

Appellant heeft laatstelijk gewerkt als senior projectmanager. Na een auto-ongeval heeft hij fysieke en cognitieve klachten ontwikkeld en zich per 10 december 2010 ziek gemeld. De arbeidsdeskundige heeft in hoger beroep gemotiveerd toegelicht dat de geselecteerde functies die aan de berekening van het verlies aan verdienvermogen ten grondslag liggen voor appellant geschikt zijn. De beperkingen van appellant zijn niet onderschat. Appellant is niet volledig en duurzaam arbeidsongeschikt. Geen recht op een IVA-uitkering.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 15-11-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3965

Zaaknummer: 16/2685 WIA

Rechters: J.S. van der Kolk, F.M.S. Requisizione en A.T. de Kwaasteniet

Advocaten: A.G.B. Bergenhenegouwen

RECHTSPRAAK

Schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn.

Intrekking beroep nadat UWV gewijzigd besluit heeft genomen. Afwijzing verzoek om veroordeling tot vergoeding van wettelijke rente en immateriële schadevergoeding. Proceskostenveroordeling. Toekenning schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 10-11-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3934

Zaaknummer: 14/6578 WAO

Rechters: M. Greebe

Advocaten: E.M.H. Geubbels

RECHTSPRAAK

Vaststelling ingangsdatum militair invaliditeitspensioen. Niet eerder inbrengen van nieuwe feiten en omstandigheden vormt geen aanleiding om de ingangsdatum van het pensioen met terugwerkende kracht vast te stellen.

Appellant is van oktober 1988 tot en met december 1989 in militaire dienst geweest. Op 29 maart 1990 is een proces-verbaal van ongeval opgemaakt ter zake van een gebeurtenis op of omstreeks 19 december 1988. In het proces-verbaal heeft appellant verklaard dat hij tijdens een sportles is gevallen en zijn rechterpols heeft geblesseerd. Op de foto's die enkele weken later zijn gemaakt, was niets te zien. Appellant heeft verder verklaard dat bij het uitkeuren bij het afzwaaien, één jaar later, opnieuw foto's zijn gemaakt en dat toen bleek dat zijn pols gebroken is geweest. In het proces-verbaal staat verder dat er geen getuigen van het appellant overkomen ongeval zijn aan te wijzen. Gezien het voorgaande kan in 2011 niet worden vastgesteld of appellant op of omstreeks 19 december 1988 een ongeval is overkomen gedurende de uitoefening in militaire dienst en wordt het verzoek om een militair invaliditeitspensioen afgewezen. In 2013 is naar aanleiding van een nieuw verzoek van appellant een militair invaliditeitspensioen toegekend gebaseerd op een mate van invaliditeit van 20% op basis van een nieuw ingebrachte getuigenverklaring. Deze verklaring had ook in 2011 ingebracht kunnen worden. Dat dit niet is gebeurd, komt voor rekening en risico van appellant. De ingangsdatum van het invaliditeitspensioen wordt niet met terugwerkende kracht aangepast.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 02-11-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:3883

Zaaknummer: 15-5178 MPW

Rechters: B.J. van de Griend

Advocaten: H.J.M.G.M. van der Meijden en H.A.L. Knoben

RECHTSPRAAK

Fietser komt ten val met de fiets en stelt gemeente aansprakelijk op grond van artikel 6:174 BW. Losse paal is geen onderdeel van het wegdek. Ook geen sprake van onrechtmatig handelen van gemeente.

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 29-08-2017

Zaaknummer: C/08/197460 / HA RK 17-23

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige overheidsdaad. Eigenaren coffeeshops Amsterdam zijn van mening dat het niet verlengen van gedoogverklaringen onrechtmatig is. Middelen kunnen niet tot cassatie leiden, artikel 81 RO.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 01-12-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:3052

Zaaknummer: 16/05028

Rechters: E.J. Numann, G. Snijders, M.V. Polak, C.E. du Perron en C.H. Sieburgh

Advocaten: J.F. de Groot, P.A. Fruytier en M.W. Scheltema

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige overheidsdaad. Vraag of sprake is van een onrechtmatige buitengebruikstelling van een voertuig en een onrechtmatige aanhouding van eisers. De aanhouding van de derde eiser is onrechtmatig. De overige twee eisers worden in de gelegenheid gesteld te bewijzen dat zij zich niet hebben verzet tegen de buitengebruikstelling en hun aanhouding. Verwijzing naar de rol.

De drie eisers zijn onderweg om boodschappen te doen als de weg wordt versperd door een lossende vrachtwagen. Hierop wordt door een van de personen in de auto aan een aanwezige politieagent gevraagd of zij tegen het verkeer in mogen rijden. De politieagent antwoordt dat dat niet mag. Hierop ontstaat een woordenwisseling. Op een gegeven moment komt de politie erachter dat het kenteken van de auto staat gesignaleerd voor meerdere zaken en openstaande verkeersboetes. De politie wil hierop de auto in beslag nemen, maar de overige passagiers weigeren uit te stappen. Zij zijn vervolgens met toepassing van geweld alsnog uit de auto verwijderd en aangehouden op grond van artikel 184 Sr in samenhang met artikel 180 Sr. Jegens de twee laatstgenoemde passagiers is later sepot verleend. Wat betreft de persoon die gesignaleerd stond, bleek later dat het ging om een foutieve invoer. Tegen de openstaande verkeersboetes is hij vervolgens in beroep gegaan en een aantal van deze boetes is vervolgens kwijtgescholden.

Eisers hebben de Staat aansprakelijk gesteld voor de door hen geleden schade en vorderen € 5.000 schadevergoeding voor de twee vrouwen die achterbleven in de auto en er vervolgens met geweld zijn uitgehaald en € 500 schadevergoeding voor de persoon die ten onrechte gesignaleerd stond. Volgens de rechtbank komt het geschil in de kern neer op de vraag of (een deel van) het overheidsoptreden van de politie en officier van justitie als onrechtmatige daad van de Staat jegens eisers moet worden gekwalificeerd. Eisers menen van wel en beroepen zich hiervoor op de zogenoemde *Begaclaim*-jurisprudentie. De rechtbank komt tot de conclusie dat de aanhouding van de man en het buiten gebruik stellen van de auto van een van de vrouwen onrechtmatig waren. Voor de beantwoording van de vraag of de aanhouding van de twee vrouwen onrechtmatig was, is bewijslevering nodig. De eisers worden daarom

opgedragen tot het bewijs van hun stelling dat zij zich niet op enige wijze fysiek hebben verzet tegen de buitengebruikstelling van de auto en hun aanhouding.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 29-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:14151

Zaaknummer: C/09/522638 / HA ZA 16-1338

Rechters: R.C. Hartendorp

Advocaten: H.F.M. Struycken en I.C. Engels

Wetsartikelen: 180 Sr, 184 Sr en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Ongeval met brommer. Vervolg op PS 2017-0616. Gelasten deskundigenonderzoek inzake de vraag of sprake is van een gebrekkige opstal dan wel onrechtmatige gevaarzetting, zodat duidelijk wordt wat voor de weggebruiker op het fietspad onder vergelijkbare omstandigheden waarneembaar is.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 28-11-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:5304

Zaaknummer: 200.191.699_01

Rechters: C.E.L.M. der Smeenk-van Weijden, M.A. Wabeke en B.E.L.J.C. Verbunt

Advocaten: F.C. Schriemeister en A.T. Bolt

Wetsartikelen: 6:174 BW

RECHTSPRAAK

werknemer/Smetjet B.V.

Toekenning voorschot op schadevergoeding aan werknemer in kort geding na arbeidsongeval in Nederland. Werkgever heeft zorgplicht (onder meer) geschonden door geen volgelaatsmasker beschikbaar te stellen. Nederlandse rechter bevoegd.

Feiten Werknemer is sinds 1 september 2006 in dienst van Smetjet als industrieel reiniger. Werknemer heeft op 23 september 2009 een bedrijfsongeval gehad in het bedrijf van Nyrstar Budel B.V. (hierna te noemen: Nyrstar) te Budel waar hij toen in opdracht van zijn werkgever Smetjet werkzaamheden verrichtte. Hierbij heeft hij letsel opgelopen aan zijn longen en strottenhoofd doordat hij is blootgesteld aan de giftige stof Röstgut (calcine). Het oorzakelijk verband tussen de blootstelling aan Röstgut als gevolg van het bedrijfsongeval van werknemer en de daaruit voortvloeiende letselschade staat vast. In het rapport van 2014 heeft de Arbeidsinspectie geconcludeerd dat Nyrstar verantwoordelijk was voor het opstellen, inplannen en uitgeven van de werkvergunningen en zij er daarnaast voor diende te zorgen dat de veiligheid van de medewerkers gewaarborgd werd. Voorts is uit het rapport op te maken dat Smetjet heeft nagelaten om voor adequate gezichtsmaskers zorg te dragen. Deze rechtbank heeft vervolgens bij beschikking van 16 januari 2017 arbeidsinspecteur benoemd tot deskundige. De deskundige heeft op 3 juli 2017 het deskundigenbericht opgemaakt. Werknemer vordert bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad veroordeling van Smetjet tot betaling van € 50.000 als voorschot op het uiteindelijk te betalen schadebedrag, vermeerderd met rente en kosten. *Oordeel* Omdat Budel de laatste plaats was waar werknemer gewoonlijk werkte, zoals ook uit de door Smetjet als productie 1 overgelegde urenstaat blijkt, heeft de Nederlandse rechter op grond van artikel 21 EEX-Vo II rechtsmacht. Omdat partijen geen rechtskeuze hebben gemaakt is, op grond van artikel 8 van de Rome I-Verordening, Nederlands recht van toepassing. Het gevorderde voorschot op schadevergoeding betreft een geldvordering. Gesteld noch gebleken is dat het bedrijfsongeval het gevolg is geweest van opzet of bewuste roekeloosheid aan de zijde van werknemer. De vraag is in hoeverre Smetjet zich bewust was of had moeten zijn van de risico's van haar handelen door werknemer geen volgelaatsmasker ter beschikking te stellen én geen adequaat toezicht uit te oefenen waardoor

gesignaleerd had kunnen worden dat werknemer onjuiste persoonlijke beschermingsmiddelen had en in hoeverre van Smetjet als werkgever verwacht had mogen worden dat deze persoonlijke beschermingsmiddelen aan werknemer te verstrekken en adequaat toezicht te houden. Duidelijk is dat werknemer ten tijde van het ongeval heeft gewerkt met een halfgelaatsmasker in plaats van een volgelaatsmasker. Vast staat dat in de werkvergunning met bijbehorend informatieblad is voorgeschreven dat bij de betreffende werkzaamheden die werknemer op het moment van het ongeval uitvoerde een volgelaatsmasker gedragen diende te worden. Het verweer van Smetjet dat een volgelaatsmasker werknemer niet had kunnen helpen, slaagt niet. Gelet op het voorgaande acht de voorzieningenrechter voldoende aannemelijk dat Smetjet haar zorgplicht als werkgever van werknemer onvoldoende heeft nageleefd. Op grond van het schenden van haar zorgplicht is zij gehouden de schade die werknemer heeft geleden te voldoen. Het spoedeisend belang is gelegen in de onweersproken stelling van werknemer dat hij vanwege de lichamelijke beperkingen te maken heeft met een aanzienlijk verlies van arbeidsvermogen en vanwege zijn lichamelijk letsel heeft zijn echtgenote haar dienstverband moeten opzeggen om werknemer te verzorgen. Weliswaar kan aan Smetjet worden toegegeven dat er sprake is van een restitutierisico aan de zijde van werknemer, maar dat is onder de geschetste omstandigheden onvoldoende reden om van toewijzing van een voorschot af te zien. De voorzieningenrechter veroordeelt Smetjet om aan werknemer te betalen een bedrag van € 50.000.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 27-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:6235

Zaaknummer: C/01/326110 / KG ZA 17-603

Rechters: E. Loesberg

Advocaten: G.J.F.M. Linders en N.M.J.H. van den Bogaard

Wetsartikelen: 1019cc Rv, 21 EEX-Vo II, 8 Rome I-Verordening en 7:658 BW